

Forfatter: Winther, Christian

Titel: En Beiler

Citation: Winther, Christian: "En Beiler", i Winther, Christian: *Poetiske Skrifter*, udg. af Oluf Friis, 1927-29, s. 208. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-winterchr01val-shoot-workid83921/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter

I denne rene Luft min Sjæl
Sig, som en Orm i Støvet, vrider.
Og midt i Skjønheds rige Væld
Af Feberangst og Tørst den lider.
Den friske, yppige Natur,
Huldt straalende med Frugt og Ranker,
Har, som en fugtig Fængselsmuur,
Indsnevret alle mine Tanker.

Ja, liig en fangen Trækfugl, der
Med stækket Vinge tam maa vandre
Blandt Mennesker, med Længsel seer
I Luften svæve bort de Andre,
Jeg lader Øiet følge med
Hver Sky, som over Himlen seiler,
Og i mit Hjertes Bitterhed
Forvrængt og styg sig Skjønhed speiler.

Men snart — Gud give det saasandt! —
Snart skal jeg staae paa Hjemmets Slette;
Da falder Lænken, som mig bandt,
Min Sjæl tør atter Vingen lette.
Jeg høre skal det stærke Hav
Tilraabe mig med mægtig Stemme;
Min Sang skal vaagne i sin Grav,
Jeg selv skal reise mig — og glemme!

EN BEILER.

Hvad sagde saa din Fader,
Allerkjæresten min,
Saa faur og fin!

Hvad sagde saa din Fader
Om Beileren din?
Han sagde: det er en fattig Hund,
Hans Pengeskriin har ingen Bund!
Jeg svared: det intet skader,
Naar kun han bliver min.

Hvad sagde din Moder kjære,
Allerkjæresten min,
Saa faur og fiin!
Hvad sagde din Moder kjære
Om Beileren din?
Hun sagde: det er en ringe Skjelm,
Han fører hverken Skjold eller Hjelm!
Jeg svared: han har nok af Ære,
Naar han kun bliver min!

Hvad sagde saa din Amme,
Allerkjæresten min,
Saa faur og fiin!
Hvad sagde saa din Amme
Om Beileren din?
Hun sagde: han er altfor styg,
Med skjæve Been og puklet Ryg!
Jeg sagde: det er det Samme.
Naar kun han bliver min.

Hvad sagde saa din Broder,
Allerkjæresten min,
Saa faur og fiin!
Hvad sagde saa din Broder
Om Beileren din?

Han sagde: det er et topmaalt Fæ,
Han kan ei skille Taarn fra Træ!
Jeg svared: derpaa jeg boder,
Naar først han bliver min.

Hvad sagde saa din Søster,
Allerkjæresten min,
Saa faur og fiin!
Hvad sagde saa din Søster
Om Beileren din?

Hun sagde: det er et farligt Skarn,
Han Fader er til mit lille Barn!
Jeg svared: den lumpne Kryster
Skal aldrig vorde min.

TIL EN KILDE.

Rislende Kilde! hvad tænker Du paa?
Lokket af Himlens forræderske Blaa
Iler Du op af din Vugge,
Springer Du frem af din hjemlige Vraa,
Ak, for at synge og sukke!

Ukjendt og stille Du vandred og løb
Dybt i det Dunkle, hvor Rødderne krøb,
Mens af din Nektar de suged;
Muldvarpen saae Du i fløielsblødt Svøb,
Skatten og Dragen, som ruged.

Tusinde Øine vil følge din Vei,
Solen og Maanen genere sig ei,
Stjernerne titte fraoven;
Ellen og Bøgen vil vogte paa Dig,
Alle Smaablomster i Skoven.